

Aquest és el primer llibre de tipografia per a infants. Saps que una mateixa lletra pot portar vestits diferents, com tu? Les lletres s'assemblen molt a les persones: són altes, baixes, grasses, primes, de colors diversos; n'hi ha que tenen dues cames, n'hi ha que només en tenen una, fins i tot n'hi ha que no en tenen cap! Tot i que soles tenen la seva personalitat, quan s'uneixen poden explicar moltes aventures i arribar a escriure un llibre com aquest.

Un llibre ple de lletres per llegir... i per mirar-se'!!

Hi trobareu textos rimats en lletres majúscules per facilitar la lectura dels més menuts i ajudar-los a reconèixer les grafies.

Òscar Dalmau

Als 4 anys aprèn l'abecedari i als 22 es llicencia en Comunicació Audiovisual, per acabar treballant a la ràdio i a la televisió fent programes d'humor i entreteniment com *La Competència* (RAC 1), *El gran dictat*, *Polònia* (TV3) i divulgació del disseny a *Helvètica* (TVE). Avui se'l considera un dels humoristes més populars del panorama audiovisual català. A totes les feines que fa no para d'escriure i llegir moltes lletres. Un dels seus llibres publicats es titula *Barcelona retro*, en què ja mostra la seva passió per l'arquitectura, l'escultura i la fotografia.

Jesús Morentin

Descendent d'una família d'impressors i format en disseny gràfic, s'ha dedicat a la docència a les escoles superiors de disseny ESDi (Sabadell) i Elisava (Barcelona) durant més de quinze anys (d'ençà del 1996). El 2009, va iniciar un projecte d'investigació i recuperació d'antics mètodes d'impressió, creant el seu propi estudi-taller anomenat BunkerType. Aquest taller, que va evolucionar a partir d'un antic traster que anomenava «búnquer tipogràfic», s'especialitza en processos manuals que utilitzen tipografies de plom i fusta. A BunkerType, Morentin experimenta amb diverses tècniques i llenguatges diversos, on les lletres i els utensilis propis dels antics tallers de tipografia cobren vida.

Idea original i textos:

Òscar Dalmau

Tipografies i il·lustracions:

Jesús Morentin

Color: Magda Codina

Format: 24 x 25,5 cm

Il·lustracions: Color

Pàgines: 48

Enquadernació:

Tapa dura

Edat recomanada:

Per a totes les edats.

A partir de 4 anys

ISBN: 978-84-127924-4-7

Libre àlbum

Paraules clau:

il·lustració,
tipografies,
lletres, grafies,
impressió, disseny,
llenguatges,
art, rima,
majúscules

PVP sense IVA: 21,15 €

PVP amb IVA: 22,00 €

Magda Codina Font

És il·lustradora freelance i dissenyadora gràfica. Va estudiar a l'Escola d'Art Pau Gargallo i a l'Escola de la Llotja de Barcelona, i ha treballat amb clients de diversos àmbits, com ara la Caixa d'Estalvis Laietana, La Vanguardia, Almirall, Agbar, Lavinia o Menarini. A més, ha il·lustrat estampats per a l'empresa tèxtil Hallotex.

Actualment, és il·lustradora de moda infantil, llibres i objectes de la llar per a la marca Bobo Choses. Ha il·lustrat el conte *La Bel i en Bie*, *Què dimonis és això*, d'Òscar Dalmau i *Els contes de la Pinya*, del canal SX3 de Televisió de Catalunya. Al *llibre ple de lletres* ha participat aportant la seva experiència amb el color. Les lletres que protagonitzen el llibre són impressions de tipus mòbils *vintage* d'en Jesús Morentin. La Magda ha col·laborat amb la selecció de la paleta de colors de l'interior, de les guardes i de les cobertes.

Fa molts anys, els llibres s'escriuen a mà. Hi havia monjos que copiaven pacientment el contingut d'un volum per crear-ne un altre d'igual. Però era una feina tan lenta que, per fer un llibre, s'hi podien passar dos anys. Fins i tot tres. Per això els llibres eren tan valuosos. Un de sol podia costar els mateixos diners que una casa. Molt poques persones podien tenir llibres i gairebé ningú sabia llegir-los.

Però va aparèixer un senyor alemany anomenat Johannes Gutenberg. Diuen que ell va inventar la impremta però, en realitat, encara va fer una cosa més important: va crear els tipus mòbils, que eren petites lletres metàl·liques. Les anava posant una al costat de l'altra, les cobria de tinta, les anava estampanant full a full i feia llibres de manera més ràpida perquè molta més gent pogués llegir-los.

I així es va passar de la cal·ligrafia –o lletres escrites– a la tipografia, que és l'art de treballar amb lletres creades prèviament. De seguida el seu gran invent es va expandir per tot arreu. Durant cinc segles, des de 1450 fins a mitjans del segle XX, tothom imprimia utilitzant aquest sistema i encara als anys 90 era freqüent trobar impremtes que tenien material tipogràfic.

Avui dia, ja gairebé ningú imprimeix així, però encara hi ha qui conserva aquestes lletres com a petits tresors, com en Jesús Morentin, que les ha tret dels calaixos del seu taller de Barcelona i les ha entintat perquè pugueu gaudir-ne.

